

RAAD VAN BEROEP VAN DE ORDE VAN ARCHITECTEN

met Nederlands als voertaal, zetelend te Gent, Gerechtshof,
Koophandelsplein 23.

In de zaak van:

DE NATIONALE RAAD VAN DE ORDE VAN ARCHITECTEN,

publiekrechtelijk rechtspersoon, met zetel te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 19
bus 4, die in zijn akte hoger beroep woonstkeuze doet te 1000 Brussel,
Havenlaan 86c bus 101,

en van:

_____ , architect, wonende te _____

_____ , met maatschappelijke zetel te _____

De zaak werd behandeld door de Raad van beroep op de openbare
terechtzitting van _____ 2021 waar gehoord werden : wnd. Voorzitter
in _____ verslag, architect _____ in _____ middelen van
verdediging bijgestaan door meester _____ en meester
, advocaten te _____ die tevens optreden voor de vennootschap
van meester _____ en de Nationale raad in zijn middelen bij monde
, advocaat te _____

* * *

Gelet op de beslissing van de Provinciale raad van West-Vlaanderen gewezen
op _____ 2018, die de tenlasteleggingen van aantasting van de eer en de
waardigheid van het beroep van architect bewezen verklaart en zowel
architect _____ als _____ een schorsing
oplegt van 7 maanden, waarvan 1 maand effectief en 6 maanden
voorwaardelijk voor een duur van 3 jaar, beslissing regelmatig betekend op
_____ 2018 aan architect _____ en _____ en op

_____ 2018 aan de Nationale raad.

Gelet op het hoger beroep ingesteld tegen deze beslissing op _____ 2018
door de Nationale raad.

Gelet op de bestreden beslissing van de Raad van beroep van 2018 waarbij – rechtsprekend op tegenspraak met twee derde meerderheid van de stemmen van de aanwezige leden – het hoger beroep ontvankelijk werd verklaard en de bestreden beslissing van de Provinciale raad nietig werd verklaard en opnieuw rechtdoende de vier tenlasteleggingen bewezen werden verklaard en aan architect en de tuchtstraf van 9 maanden schorsing werd opgelegd.

Gelet op de voorziening in cassatie neergelegd door architect en de op 2019.

Gelet op het arrest van het Hof van Cassatie van 2020, waarbij de bestreden beslissing werd vernietigd behalve in zoverre zij het hoger beroep van de Nationale raad ontvankelijk verklaart.

1.

De hiernavolgende tenlasteleggingen betreffen de aantasting van de eer en de waardigheid van het beroep van architect door :

1.Stelselmatig onvolledige opdrachten uit te voeren, die zich blijkbaar beperken, in de meeste gevallen, tot minimum activiteiten, er enkel toe strekkende bouwtoelating te bekomen. (*art. 21 van het reglement van beroepsplichten*);

2.Ongeoorloofde samenwerking met een bouwpromotor, zodanig dat de rechten van de cliënt-bouwheer erdoor verwaarloosd worden en die verder in strijd is met de nodige onafhankelijkheid om zijn beroep overeenkomstig zijn opdracht en de regels van de deontologie uit te oefenen. (*art. 4,2^olid van het reglement van beroepsplichten*);

3.Onvoldoende controle op de uitvoering van de werken uit te oefenen (*art. 4 en 10 van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en het beroep van architect en art. 21 van het reglement van beroepsplichten*)

4.Gemis aan onafhankelijkheid en tegelijkertijd architect te zijn van een bouwpromotor en van een private bouwheer. (*art. 22 van het reglement van beroepsplichten*)

2.

Het bureau motiveerde haar verwijzingsbeslissing dd. 2017 als

volgt :

-Bij mail van 2015 legde bouwheer betreffende een werv te , klacht neer bij de PROA West-Vlaanderen, lastens architect ; deze bouwheer stelt in 2013 in zee te zijn gegaan met het coördinatiebedrijf () uit voor de bouw van hun woning. Er zijn heel wat problemen met de bouw en de kostprijs is veel hoger dan vooropgesteld; De architect, wordt verweten geen opvolging van de werken te hebben gedaan en samen te spannen met het coördinatiebedrijf.

-volgende dossiers werden nagekeken : dossier 2010/16 dossier 2011/150 (dossier) dossier 2014/06 en 2014/07, dossier 2014/14 en 2014/15

-de contracten zijn zodanig opgesteld dat een maximum aan commissies opstrijkt maar elke verantwoordelijkheid van zich afschuift (in het

dossier bedraagt het ereloon van de coördinator 6 440,39 EUR terwijl dat van de architect, die belast is met de opvolging van de werken, slechts 4 000 EUR ontvangt).

3.

De Provinciale raad van de provincie West-Vlaanderen veroordeelde in haar beslissing van 2018 architect en de ieder tot een tuchtsanctie van 7 maanden schorsing waarvan 1 maand effectief en 6 maanden voorwaardelijk voor een duur van 3 jaar.

De Provinciale raad overwoog in haar motiveringen :

- dat alles draait rond de samenwerking van architect en de met die zich omschrijft als een bouwcoördinator maar in feite niets anders is dan een bouwpromotor die op een spitstechnologische wijze zich vermomt als een coördinator en allerlei voordelen nastreeft.
- dat een systeem ontwierp waarbij zij, zogezegd als bouwcoördinator, in feite alles ontwikkelt. Zij creëert een bouwproces waarin zij de prijs bepaalt, de aannemers aanstelt, de architect aanbrengt; kortom een pakket aflevert zoals een promotor;
- dat uit de ondervragingen en verklaringen van architect blijkt dat er een samenwerking is met , die alles in handen heeft en zich gedraagt als een promotor onder de bewering coördinator te zijn maar wel met het werken met modellen, vaste plannen, meetstaten enz., zodat de tussenkomst van architect minimaal is. Het is duidelijk dat meedraait in een door ontwikkeld systeem dat als spitstechnologie op juridisch en het architecturaal gebied kan worden beschouwd.
- dat de erelooncontracten van de de beperkte tussenkomst bewijzen.
- dat de opdracht beperkt is tot : het verzamelen van de gegevens die nodig zijn voor het ontwerp, het administratief dossier (bouwaanvraag dossier) het uitvoeringsdossier, de opdracht voor de controle van de werken die beperkt wordt tot de algemene leiding der werken met uitsluiting van een permanent toezicht en de oplevering.
- dat alles betekent dat de eer en de waardigheid van het beroep van architect is aangetast. Onder andere ook het ontbreken van de nodige werkverslagen kan niet.

4.

De Raad van beroep verklaarde het hoger beroep van de Nationale raad ontvankelijk en besliste dat de bestreden beslissing nietig is. De tenlasteleggingen worden bewezen verklaard en aan architect en de wordt de tuchtstraf van 9 maanden schorsing opgelegd.

De Raad van beroep overwoog :

"Door het plegen van de feiten omschreven onder de vier hierboven vermelde bewezen verklaarde tenlasteleggingen hebben eisers de eer en de waardigheid van het beroep van architect op bijzonder schromelijke wijze aangetast. Dergelijke ernstige inbreuken dienen op passende wijze te worden beteugeld door het opleggen van een schorsing van lange duur. De Wet van 24 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie is niet van toepassing op de tuchtstraffen bepaald in art. 21 van de wet van 26 juni 1963."

5.

Het Hof van Cassatie overwoog in haar arrest :

De grond van niet ontvankelijkheid van de voorziening – opgeworpen door de Nationale raad - wordt verworpen;

De appelrechters oordelen te dezen dat de eisers door het plegen van de feiten omschreven onder de vier tenlasteleggingen de eer en de waardigheid van het beroep van architect op bijzonder schromelijke wijze hebben aangetast en dat dergelijke ernstige inbreuken op passende wijze dienen te worden beteugeld door het opleggen van een schorsing van lange duur; de bestreden beslissing maakt aldus niet duidelijk of en in hoeverre volgens de raad van beroep de feiten van de diverse tenlasteleggingen op zich genomen zouden hebben volstaan om de uitgesproken straf te verantwoorden.

Gegrondeid :

Het onderdeel is gegrondeid :

De appelrechters oordelen wat de eerste tenlastelegging betreft dat in de zes dossiers de bouwaanvragen werden ingediend enkele dagen nadat de architectenovereenkomst ondertekend werd en soms dezelfde dag en dat er derhalve geen sprake is van enig conceptueel werk van de architect die zich beperkte tot het opstellen van de ingediende plannen en het samenstellen van een bouwaanvraagdossier.

Deze motieven, waarbij enerzijds wordt gesteld dat er van enig conceptueel werk geen sprake is en waarbij anderzijds wordt gesteld dat de ingediende plannen door de architect werden opgesteld, zijn onduidelijk en laten het Hof niet toe zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen.

Het Hof vernietigt de bestreden beslissing behalve in zoverre zij het hoger beroep van de Nationale Raad ontvankelijk verklaart."

6.

Het hoger beroep van de Nationale raad van de Orde van architecten - na cassatie - strekt ertoë :

In hoofdorde :

-te zeggen voor recht dat de saisine na cassatie beperkt is tot de beoordeling van de eerste betichting en het oordeel over de sanctie;

-de eerste betichting bewezen te verklaren met de vereiste twee derden meerderheid en met eenzelfde twee derden meerderheid de sanctie te bepalen voor de bewezen verklaarde eerste, tweede, derde en vierde betichtingen;

-met voormelde twee derden meerderheid te zeggen voor recht dat de sanctie wordt bepaald op negen maanden schorsing zowel voor architect als voor de en dat gelet op de zwaarwichtigheid van de feiten deze sanctie verantwoord is voor ieder van de betichtingen afzonderlijk, maar dat voor de betichtingen gezamenlijk genomen zich geen zwaardere sanctie opdringt.

In bijkomende orde :

Na gemotiveerd te hebben waarom de sententie van 2018 voor de tweede, derde en vierde betichtingen zou zijn gecasseerd ondanks het feit dat het arrest van 2020 over de onderdelen van de voorziening die betrekking hadden op de tweede, derde en vierde betichting geen oordeel heeft geveld, te zeggen voor recht dat de vier betichtingen waarvan de eerste betichting heromschreven werd als "*stelselmatig onvolledige opdrachten uit te voeren, die zich blijkbaar beperken in de ontwerpfase, in de meeste gevallen, tot minimum activiteiten, er enkel toe strekkende bouwtoelating te bekomen (art. 21 van het reglement van de beroepsplichten)* met de vereiste twee derden meerderheid bewezen zijn en met eenzelfde twee derden meerderheid de sanctie te bepalen op negen maanden schorsing zowel voor architect als voor en dat gelet op de zwaarwichtigheid van de feiten deze sanctie verantwoord is voor ieder van de betichtingen afzonderlijk, maar dat voor de betichtingen gezamenlijk genomen zich geen zwaardere sanctie opdringt.

7.

Het incidenteel beroep van architect en de strekt ertoe de bestreden beslissing te hervormen in zoverre deze beslissing (1) zich niet beperkt tot de saisine zoals die voortvloeit uit de verwijzingsbeslissing van het bureau en (2) de tenlasteleggingen geheel gegrond verklaart en op basis daarvan architect en de een schorsing van zeven maanden oplegt, waarvan zes met uitstel voor een periode van 3 jaar. Opnieuw recht doende, te doen wat de Provinciale raad behoorde te doen, met name :

-voor recht te zeggen dat de Provinciale raad enkel gevat is op basis van de zes dossiers, die genoemd zijn in de gemotiveerde verwijzingsbeslissing van het bureau en waarvan vaststaat dat zij door het bureau in het tuchtrechtelijk vooronderzoek werden onderzocht én waarvan het bureau aldus feitelijke overwegingen geeft op basis waarvan zij meent dat er aanwijzingen zijn om architect en de een tuchtsanctie op te leggen;

-aldus voor recht te zeggen dat alleen de feiten en de hieraan gegeven tuchtrechtelijke kwalificaties met betrekking tot deze zes dossiers, zoals vermeld in de gemotiveerde verwijzingsbeslissing van het Bureau, het

voorwerp kunnen zijn van de tuchtrechtelijke vervolging van architect
en de

-zodoende de bestreden beslissing te hervormen in zoverre deze beslissing
architect en de veroordeelt
op basis van een inbreuk op art. 20 reglement van beroepsplichten, waarvoor
zij niet werden doorverwezen.

-de tuchtvordering, in zoverre zij betrekking heeft op tenlastelegging 4 wat
betreft de vermeende inbreuk op art. 22 reglement van de beroepsplichten af
te wijzen, als ontoelaatbaar minstens ongegrond bij gebreke van een
deugdelijk gemotiveerde verwijzingsbeslissing van het bureau en dienvolgens
architect en de vrij te
spreken van deze tenlastelegging.

-Minstens voor recht te zeggen dat de tenlasteleggingen geheel, dan wel
gedeeltelijk niet bewezen zijn en feitelijke grondslag missen en dienvolgens
deze tenlasteleggingen af te wijzen als geheel dan wel gedeeltelijk ongegrond
en dienvolgens architect en de

vrij te spreken, dan wel minstens – in de mate en voor zover
indien de tenlasteleggingen toch geheel of gedeeltelijk bewezen zouden
worden geacht – de op te leggen tuchtstraf te beperken tot een
waarschuwing, ondergeschikt tot een schorsing van één maand, uiterst
ondergeschikt tot een schorsing van zeven maanden, waarvan zes maanden
met uitstel voor een periode van drie jaren.

-in ieder geval : voor recht te zeggen dat
niet tuchtrechtelijk kan veroordeeld worden voor het dossier 2010/16.
()

TEN GRONDE :

8.

Betreffende de saisine van de Raad van beroep anders samengesteld :

Het Hof van Cassatie heeft in haar arrest van 2020 de bestreden
beslissing vernietigd behalve in zoverre zij het hoger beroep van de Nationale
raad ontvankelijk verklaart.

Het Hof van Cassatie overweegt dat eisers in cassatie in hun verzoekschrift
één middel aanvoeren, waarbij in het eerste, tweede, derde en vierde
onderdeel van het enig middel respectievelijk de eerste, tweede, derde en
vierde tenlastelegging wordt aangevochten.

Het Hof van Cassatie overweegt dat :

-wanneer één enkele tuchtstraf wordt uitgesproken voor verschillende
tuchtrechtelijke inbreuken, die tuchtstraf wettelijk verantwoord blijft wanneer
één van de tuchtrechtelijke inbreuken bewezen is.

-wanneer één enkele tuchtstraf wordt uitgesproken voor verschillende
tuchtrechtelijke inbreuken, aan de hand van de motieven van de bestreden
beslissing moet worden nagegaan in hoeverre de bewezenverklaring van niet
of vergeefs bestreden tenlasteleggingen de door de rechter opgelegde
tuchtstraf verantwoordt.

-de bestreden beslissing niet duidelijk maakt of en in hoeverre volgens de Raad van beroep de feiten van de diverse tenlasteleggingen op zich genomen zouden hebben volstaan om de uitgesproken straf te verantwoorden. De voorziening in cassatie wordt ontvankelijk en het eerste onderdeel gegrond verklaard en de bestreden beslissing van de Raad van beroep wordt vernietigd. Het Hof van Cassatie stelt duidelijk dat de overige grieven (*onderdelen van het middel*) niet tot ruimere cassatie kunnen leiden.

9.

De Nationale raad stelt in haar syntheseconclusie :

- dat doordat het arrest van oordeel is dat de andere onderdelen niet tot een ruimere cassatie kunnen leiden, het Hof van Cassatie oordeelt dat de andere onderdelen geen aanleiding kunnen geven tot een niet bewezen verklaard zijn van de andere betichtingen.

– dat de Raad van beroep enkel dient te oordelen over het al dan niet bewezen zijn van de eerste betichting en over de sanctie;

De Nationale Raad stelt wel terecht dat het Hof van Cassatie enkel kennis mag nemen van de middelen die de partijen inroepen en van de punten van de beslissing waartegen het Cassatieberoep werd gericht. Ingeval van vernietiging, wordt deze vernietiging in de regel beperkt tot de punten waartegen de voorziening is gericht.

De verbreking strekt zich uit tot de beslissing van de Raad van beroep doch enkel binnen de perken van het enige middel dat opgeworpen werd in Cassatie, middel dat opkwam tegen de beslissing waarbij de vier tenlasteleggingen bewezen werden verklaard.

De Raad van beroep – anders samengesteld – kan volledig uitspraak doen over alle tenlasteleggingen en partijen kunnen opnieuw alle middelen aanvoeren.

Anderzijds kan de Raad van beroep geen oordeel meer vellen over de nietigheid van de bestreden beslissing van de Provinciale Raad evenmin als over de ontvankelijkheid van het incidenteel beroep van architect _____ en _____, aangezien hiertegen

geen grieven werden aangevoerd in de voorziening in cassatie.

Architect _____ en _____ kunnen alle mogelijke middelen en grieven aanvoeren – opnieuw in hoger beroep – tegen de vier verschillende onderdelen van de tenlastelegging.

10.

De Raad van beroep heeft de vier onderdelen van de tenlastelegging bewezen verklaard en één enkele sanctie opgelegd; Het Hof van Cassatie heeft dit bestreden arrest vernietigd en de – anders samengestelde - Raad van beroep is opnieuw bevoegd om over de gegrondheid van de vier onderdelen van de tenlastelegging te oordelen. In het algemeen werden architect _____ en _____ verwezen door het bureau wegens de tenlastelegging : "*Aantasting van de eer en de*

waardigheid van het beroep van architect. (art. 2 van de wet van 26 juni 1963 en art.1 van het reglement van beroepsplichten)"

Deze tenlastelegging omvat vier onderdelen, die kunnen beschouwd worden als vier tenlasteleggingen.

Anderzijds is de saisine van de Raad van beroep beperkt tot de dossiers en feiten die opgenomen werden in de gemotiveerde verwijzingsbeslissing.

Hierbij dient verwezen te worden naar art. 58, 2de lid van het H.R. dat bepaalt : *"Bij de sluiting van het onderzoek, beoordeelt het bureau de gegevens uit het dossier en beslist, op de wijze bepaald in art. 39 van het onderhavig reglement of de feiten die uit het dossier zijn gebleken, de verwijzing naar de raad van de orde rechtvaardigen."*

Het bureau kan zich niet beperken tot het louter vaststellen van feiten. Het bureau is verplicht om de feiten die uit het tuchtonderzoek zijn gebleken, te beoordelen en na te gaan of de vastgestelde feiten tuchtstraffen tot gevolg kunnen hebben. Uiteraard kan zowel de Provinciale raad als de Raad van beroep over gaan tot een her-omschrijving van de feiten, maar alleen de feiten die door het bureau zijn onderzocht en waarvan het bureau heeft beslist dat zij tot tuchtsancties aanleiding kunnen geven, kunnen het voorwerp uitmaken van een tuchtvervolgning en een procedure voor de Provinciale raad.

11.

M.b.t. de eerste tenlastelegging :

De eerste tenlastelegging – zoals heromschreven – betreft : *"stelselmatig onvolledige opdrachten uit te voeren, die zich blijkbaar beperken in de ontwerpfase, in de meeste gevallen, tot minimum activiteiten, er enkel toe strekkende bouwtoelating te bekomen (art. 21 van het reglement van de beroepsplichten)*

Om te kunnen spreken van een "onvolledige" opdracht, dient ofwel de opmaak van de plannen te ontbreken dan wel de controle op de uitvoering van de werken in de fase ruwbouw winddicht.

Art. 21 van het reglement van de beroepsplichten bepaalt : *"In toepassing van de wet van 20 februari 1939, mag de architect de opdracht voor het opmaken van een uitvoeringsontwerp niet aanvaarden zonder tegelijkertijd te zijn belast met de controle op de uitvoering van de werken."*

Na grondig nazicht van de stukken heeft de raad van beroep kunnen vaststellen dat tal van plannen, opgesteld door de architect vanaf voorontwerpfase, naar bouwaanvraagfase en zelfs uitvoeringsplannen of detailplannen werden neergelegd. Algemeen is aan te nemen dat de architect op misschien een eerste typeplan na, de verdere concept- en ontwerpfase voor rekening heeft genomen m.n. het opstellen van plannen en dit met inbegrip van de bouwaanvraagplannen voor het bouwaanvraagdossier, alsook zijn er zelfs bestanden van uitvoeringsplannen aanwezig.

Daaruit kan afgeleid worden dat elke bouwheer (opdrachtgever) een eigen aangepast ontwerp ontving – na bespreking over materiaalkeuze en stedenbouwkundig onderzoek omtrent de bouwgrond – en dat de architect vervolgens een administratief dossier opstelde met het oog op het verkrijgen

van een stedenbouwkundige vergunning, waarna aannemers werden gecontacteerd.

Er kan dan ook geen enkele tekortkoming ten laste gelegd worden van de architect in dit verband, zodat de eerste tenlastelegging niet kan weerhouden worden en de architect hiervoor dient te worden vrijgesproken.

12.

M.b.t. de tweede tenlastelegging :

De tweede tenlastelegging luidt : *"Ongeoorloofde samenwerking met een bouwpromotor, zodanig dat de rechten van de cliënt-bouwheer erdoor verwaarloosd worden en die verder in strijd is met de nodige onafhankelijkheid om zijn beroep overeenkomstig zijn opdracht en de regels van de deontologie uit te oefenen. (art. 4,2°lid van het reglement van beroepsplichten);*

Er is slechts sprake van een gebrek aan onafhankelijkheid indien de architect niet op autonome wijze zijn medewerking kan verlenen aan het opmaken van plannen en het uitoefenen van controle op de werken, maar moet werken onder druk van derden van wie hij afhankelijk is.

Bij grondig nazicht van de stukken heeft de raad van beroep kunnen vaststellen dat :

- zich volledig profileert als bouwcoördinator, waarbij de bouwheer steeds eigenaar van de grond is en geen grond aankoopt van ;
- steeds aparte overeenkomsten worden gesloten tussen opdrachtgever (bouwheer) en aannemers in gesplitste aannemingen;
- ook een aparte overeenkomst wordt gesloten tussen de opdrachtgever en de architect; de ereloonstaten steeds correct werden gefactureerd en betaald door de opdrachtgevers;

Bij nazicht van het dossier werd er wel een overeenkomst teruggevonden tussen - als opdrachtgever - en toenmalige kantoor

door Architect dd. / /2012 voor een architectuuropdracht voor het bouwen van 3 woningen in gesloten bebouwing met adres / . Op / /2013 is er sprake van een overeenkomst tussen en klant -

en wordt er op dd. / /2013 een architectenovereenkomst gesloten tussen vert. door architect

en . Alhoewel de eerste overeenkomst tussen en de architect niet tot de 6 dossiers behoort die door het bureau werden onderzocht, kan de Raad van beroep enkel maar besluiten dat in een duidelijk later stadium door aanpassingen van het ontwerp van de woning een volledige nieuwe opdracht werd afgesloten tussen de particuliere opdrachtgever - en de architect, vermits de wijziging een nieuwe stedenbouwkundige vergunning vereiste en de voorgaande opdracht tussen en de architect werd beëindigd.

- werkt met een volledig eigen systeem van documenten voor een efficiënte organisatie : materiaalkeuzes, klantenfiche, vorm van werfverslagen.

- zelf werkt met een projectleider;
 - er 2 momenten zijn van oplevering : na ruwbouw en na volledige afwerking.
- Uit de verschillende dossiers kon vastgesteld worden dat de architect een architectenovereenkomst heeft afgesloten met de bouwheer, de facturen rechtstreeks werden uitgeschreven aan de bouwheer, de architect de plannen heeft opgemaakt en deze volledig waren en er werfverslagen voorliggen, waaruit de controle van de werken – zij het onvoldoende – blijkt.
- Er dient te worden besloten dat de architect wel degelijk afdoende onafhankelijk optrad t.a.v. en dat de tweede tenlastelegging dan ook ongegrond is.

13.

M.b.t. de derde tenlastelegging :

In de derde tenlastelegging wordt de architect verweten onvoldoende controle op de uitvoering van de werken te hebben uitgevoerd. (art. 4 en 10 van de wet van 20-02-1939 en art. 21 van het reglement van beroepslichten)

De architect voert aan dat er geen enkele wettelijke of deontologische bepaling bestaat die de architect verplicht zijn werfcontrole schriftelijk te documenteren in de vorm van werfverslagen, maar dat wel degelijk diverse werfverslagen heeft opgemaakt, werffoto's heeft genomen en verslagen van de oplevering bij de beëindiging van de ruwbouw en de afwerking heeft opgemaakt.

Uit de grondige analyse van de neergelegde stukken blijkt dat de architect een systematiek heeft toegepast voor de opmaak van werfverslagen op basis van de werkdocumenten van . Uit de documenten in de USB-stick kunnen per dossier een 5 à 7 werfverslagen in 1 gebundeld document worden teruggevonden. Dit betreft een scan van documenten, waarvan niet concreet kan afgeleid worden wie deze documenten heeft opgesteld. De datum van het document dateert van de periode van de opmaak van de samenstelling van de USB-stick. Op basis van het aantal verslagen zou de architect dan 5 tot 7 keer de werf concreet hebben bezocht.

Toch is het vreemd om vast te stellen dat de architect met de controles die hij dan daadwerkelijk zou verricht hebben, deze niet op de cruciale momenten van de bouwwerken heeft verricht (zoals de controle tijdens grondwerken op de samenstelling van de ondergrond of bodem en de juiste aanzetdiepte, het controleren van de wapeningen van de vloerplaat net voor enige betonstort of tijdens de opstart van de metselwerken ter controle van de correcte plaatsing van de waterkeringen).

De systematische werfverslagen opgesteld via een excel-sheet zijn per stick wel aangeleverd onder de vorm van een pdf-document of -scan met de handtekening van de architect maar het is niet eenduidig dat de verslagen daadwerkelijk de dag van of de dag na de werfbezoeken werden opgesteld, dan ook werden ondertekend en voor nalezen en/of akkoord werden doorgestuurd naar alle partijen. Immers ontbreken dan de handtekeningen van de andere partijen. Bijkomend werden geen e-mail-verzendingen of leesbevestigingen als bewijzen aangevoerd. Uit eerdere verklaringen zou blijken dat e-mail correspondentie is verloren gegaan door een crash van het

15.

Besluit :

Door het plegen van de feiten omschreven onder de derde tenlastelegging hebben architect _____ en _____ de eer en de waardigheid van het beroep van architect aangetast. Dergelijke inbreuk dient te worden beteugeld door het uitspreken van een tuchtstraf van berisping.

**OP DIE GRONDEN
DE RAAD VAN BEROEP**

Gelet op de art. 20, 21, 24 t/m 33 van de wet van 26 juni 1963, het K.B. van 31 augustus 1963, art. 4 en 10 van de wet van 20 februari 1939, art. 21 van het Reglement dd. 16 december 1983 van de beroepslichten der architecten, goedgekeurd bij K.B. van 18 april 1985 en art. 24 van de wet van 15 juni 1935,

Rechtsprekend op tegenspraak bij unanimitéit.

Verklaart de eerste, tweede en vierde tenlastelegging niet bewezen en de derde tenlastelegging bewezen en legt aan architect _____ en _____ de tuchtstraf van berisping op.

Aldus gewezen door :

- , ere- kamervoorzitter, voorzitter,
- , raadsheer, plv. raadslid,
- , architect, raadslid Oost-Vlaanderen,
- , ir.- architect, raadslid Vlaams-Brabant en Brussel-Hoofdstad,

en na ondertekening door voormelde leden uitgesproken ter gewone en openbare zitting van de Raad van Beroep van de Orde van Architecten met het Nederlands als voertaal, zetelend te Gent, op *achtien mei* **tweeduizend en éénentwintig**

- , ere- kamervoorzitter, voorzitter,
- , griffier,

Voor gelijkloidend afschrift,

De Griffier

[Handwritten signature]

griffier

Raad van Beroep
Orde van Architecten